

NEBESA SO V TEBI

Naše telo je svet, posvečen kraj.

Že dolgo me zelo nagovarja izrek Angelusa Silesiusa: »Ustavi se, kam vendar hitiš, saj so nebesa v tebi. Če boš Boga iskal drugje, ga nikakor ne boš našel.« Nebesa so v meni, Boga lahko srečam v mojem srcu. Prevzet sem, ko pomislim, da me želi Bog nagovarjati tudi po mojem telesu. Saj smo ljudje vendarle ustvarjeni po Njegovi podobi.

Prebivališče Boga:

Ob teh mislih se nam vedno znova postavlja vprašanje: »Kakšen je pravzaprav moj odnos do lastnega telesa? Kaj ni tudi moje telo tisti »sveti posvečen kraj«, na katerega moram biti zelo pozoren, kraj ki sem ga dolžan skrbno negovati in ga ohraniti čimbolj zdravega? Sveta Terezija iz Avile pravi: »Skrbi za svoje telo tako dobro, da bo tvoja duša v njem rada in z veseljem prebivala.«

Ustanoviteljica gibanja Fokolarov Chiara Lubich, je še v visoki starosti zelo skrbela za negovano in urejeno zunanost telesa in oblačenja in je to utemeljevala prav z gornjo mislijo: »Vsak človek je prebivališče Boga. Kakor krasimo oltarje ker so prebivališče Boga, moramo ceniti tudi naše telo.«

Preudarnost:

Pri tem je pomemben naš temeljni odnos. Če se na primer skrbno oblačim in ličim z občutkom za lepoto, če se vsaj malo trudim za sprejemljivo postavo, če se občasno odpovem čokoladi in tudi nekoliko ukvarjam s športom, se mi mora kot kristjani nujno poroditi vprašanje: »Ali to delam zato, da bom napravil vtis na druge ljudi ali morda zato, ker se počutim od Boga ljubljeni otrok, ki želi imeti do svojega telesa, tenkočuten in spoštljiv odnos?«

Kraj, kjer srečujemo Boga:

Dobro je, da naša Cerkev vidi in priznava enovitost telesa, duše in duha. Že zdrava pamet nam narekuje pozornost in pravilen odnos do vseh treh človekovih dimenzij. Skušajmo prisluhni svoji notranjosti in poskusimo začutiti katere stvari nam dobro denejo, kaj nam pomaga k rasti in kako naj prihajamo vedno bliže k Bogu in On k nam.

»Ko spet odkrijemo, da v naši notranjosti prebiva Bog,... ima to najgloblji pomen za naše življenje, za naše duševno življenje, pa tudi za naše telesno in duhovno zdravje.« *Pater Jožef Kentenich*

»Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas?«, beremo v 1. pismu Korinčanom. *1Kor 3,16*

Da, vsi ljudje smo sveti in posvečeni kraji.

Vsi lahko drug drugemu rečemo: »Ko sem ob tebi, se srečujem z Bogom.«
Vsakdo, ki ga srečam lahko zame pomeni srečanje z Bogom. To velja še prav posebno za zakonske pare.

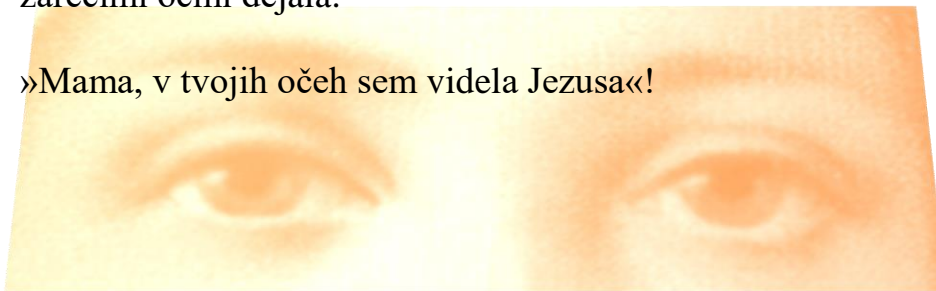
Mlad mož je ob neki priložnosti pripovedoval:

Imam sestro, ki ima malo štiriletno hčerko. Družina je zelo verna in mamica je otroku veliko govorila o Jezusu, kako On zelo ljubi ljudi, kako je dobrotljiv in podobno. Ob neki priliki je mala deklica imela svoj slab dan. Neprestano je nekaj tečnarila, razburjala je vse ljudi okoli sebe in za nameček je vrgla po tleh nek dragocen družinski predmet. Za trenutek je zavladala ledena tišina. Mala deklica je trmasto in uporno povzdignila pogled v pričakovanju ostrih besed, zavedajoč se neprimernosti svojega dejanja.

Tedaj pa jo je mamica vzela v naročje in ji sproščeno dejala: »O ti mala pokora, danes sama sebe ne moreš prenašati, ampak jaz te imam kljub temu rada.«

Tedaj se je mala deklica v maminem naročju vzravnala in s široko odprtimi, žarečimi očmi dejala:

»Mama, v tvojih očeh sem videla Jezusa«!

V kratkem bomo praznovali Božič. Jezus postane človek in si privzame človeško telo. S tem je tudi našemu telesu podelil velik pomen! Njegovo spoštljivost do telesa vsakega človeka lahko spoznavamo iz njegovega zemeljskega življenja. Jezus je v vsakem človeku prepoznaval podobo svojega Nebeškega Očeta in mu je zato hotel služiti.

Vsem voščim vesele in blagoslovljene Božične praznike!

Ob jaslicah v našem Prasvetišču in na grobu našega ustanovitelja patra Kentenicha v Schönstattu, bom rada molila za vse Vaše potrebe.

Vaša sestra M. Ramona Schneider

